

การศึกษาพฤติกรรม และทัศนคติที่มีต่อความหลากหลายทางเพศของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

A Study of Behavior and Attitudes Towards LGBTQ at Surindra Rajabhat
University

ฉัตรเกษม ดาศรี^{1*}, ภูริส ภูมิประเทศ², ตรีนุชา สุขเกษม³, หวานตา มุมดี⁴, รพีพรรณ อีสระเสรี⁵, และ
ปลื้มจิต ศรีพรหม⁶

Chatkasem Dasri^{1*}, Purit Pumipratate², Trechada Sukachem³, Wanta Mumdee⁴,
Rapeephan Isarasere⁵, and Pluemjit Sriprom⁶

¹⁻⁶คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์; Faculty of Humanity and Social science,
Surindra Rajabhat University, Thailand.

*Corresponding Author; e-mail : chatkasemdasri@gmail.com

DOI : 10.14456/jlgisrru.2025.36

Received : May 1, 2025; Revised : May 15, 2025; Accepted : May 16, 2025

บทคัดย่อ (Abstract)

ความหลากหลาย (Diversity) ได้กลายเป็นสาระสำคัญในองค์การทั้งภาครัฐและเอกชนที่กำลังขับเคลื่อนเพื่อส่งเสริมให้เกิดการทำงานที่มีประสิทธิภาพ และประเด็นที่กำลังได้รับความสนใจคือปัญหาความไม่เท่าเทียมของสังคมของกลุ่มความหลากหลายทางเพศ (LGBTQ) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริบทของมหาวิทยาลัย ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรม ทัศนคติ ของนักศึกษาที่มีต่อกลุ่ม LGBTQ ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ 2) เพื่อเสนอแนะแนวทางการออกแบบสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการส่งเสริมการยอมรับและความเท่าเทียม โดยใช้วิธีการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ตามแนวทางการตีความปรากฏการณ์ เก็บรวบรวมโดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่เป็น LGBTQ จำนวน 10 คน และไม่ใช่ LGBTQ จำนวน 10 คน แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์เนื้อหา

พบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์และบริบทของสังคมภายนอกได้มีการขยายพื้นที่แห่งการยอมรับและส่งเสริมให้นักศึกษากลุ่ม LGBTQ สามารถแสดงออกถึงอัตลักษณ์ทางเพศได้อย่างเปิดเผยมากขึ้น โดยมีปัจจัยสนับสนุน ได้แก่ เพื่อน อาจารย์ผู้สอน และการกำหนดนโยบายจากรัฐบาล เช่นการที่เปิดโอกาสให้แต่งกายตามเพศสภาพในการเข้าเรียนและเข้าพิธีพระราชทานปริญญาบัตร แต่ก็ยังคงถือว่าเป็นเรื่องที่มีความท้าทายอย่างมาก เนื่องจากบางคนยังมองว่า LGBTQ เป็นสิ่งที่ผิดปกติ

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการออกแบบสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการส่งเสริมการยอมรับและความเท่าเทียมนั้น พบว่า ควรสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและปลอดภัยให้รู้สึกไว้วางใจและมีคุณค่า และ

สามารถแสดงออกถึงตัวตนได้อย่างเต็มที่ รวมไปถึงการเปิดโอกาสให้กลุ่ม LGBTQ มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและการประกาศใช้อย่างชัดเจนโดยมหาวิทยาลัย

คำสำคัญ (Keywords) : ความหลากหลายทางเพศ, สิทธิมนุษยชน, ทัศนคติ

Abstract

Diversity has become a critical aspect in both public and private sector organizations aiming to enhance workplace effectiveness. One emerging issue gaining attention is the social inequality faced by LGBTQ individuals, particularly within the university context. This study aims (1) to explore the behaviors and attitudes of students toward LGBTQ individuals at Surindra Rajabhat University, and (2) to propose environmental design strategies that promote acceptance and equality. A qualitative research methodology based on interpretive phenomenological analysis was employed. Data were collected through in-depth interviews with 20 key informants—10 identifying as LGBTQ and 10 non-LGBTQ individuals.

Findings reveal that both the university and broader social contexts have expanded spaces for acceptance, allowing LGBTQ students to more openly express their gender identity. Contributing factors include peer support, encouragement from faculty, and national policies that permit students to dress according to their gender identity, including during graduation ceremonies. However, challenges persist, as certain members of the community still perceive LGBTQ identities as abnormal.

Recommendations include creating a safe and inclusive campus environment where individuals feel valued and free to express their identities. Moreover, LGBTQ students should be actively involved in policy formulation and implementation at the institutional level to reinforce a culture of equality and respect.

Keywords : Attitude, Human right, LGBTQ

บทนำ (Introduction)

ความหลากหลาย (Diversity) ได้กลายเป็นสาระสำคัญในองค์การทั้งภาครัฐและเอกชนที่กำลังขับเคลื่อนเพื่อส่งเสริมให้เกิดการทำงานที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งพจนานุกรมภาษาอังกฤษ Cambridge ได้ให้นิยามของคำว่า “Diversity” ว่าเป็นการมีอยู่หรือการรวมกันของสิ่งหรือบุคคลที่หลากหลายประเภท เช่น ความหลากหลายทางวัฒนธรรม หรือชาติพันธุ์ในสังคมหนึ่ง (Cambridge Dictionary, n.d.) ซึ่งการจัดการความหลากหลายส่งผลต่อการพัฒนาองค์การในหลากหลายมิติ อาทิ การเพิ่มขึ้นของบุคลากรที่มี

Citation : ฉัตรเกษม ดาศรี, ภูริส ภูมิประเทศ, ดรีชฎา สุขเกษม, หวานตา มุมดี, รพีพรรณ อัสระเสรี, และ ปลื้มจิต ศรีพรหม. (2568).

การศึกษาพฤติกรรม และทัศนคติที่มีต่อความหลากหลายทางเพศของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์. วารสารการบริหารการปกครองและนวัตกรรมท้องถิ่น, 9(2), 267 – 280. <https://doi.org/10.14456/jlgisrru.2025.36>

ความสามารถ ความไว้วางใจและการมีส่วนร่วม รวมไปถึงการมีมุมมองใหม่ นวัตกรรม การตัดสินใจ ประสิทธิภาพการทำงานที่ดีขึ้น นอกจากนี้ยังส่งผลต่อภาพลักษณ์และความเชื่อมั่นขององค์กรอีกด้วย (Servaes, Choudhury & Parikh, 2022)

ความหลากหลายทางเพศ หรือที่ในสังคมมักจะได้ยินคำว่า LGBTQ เป็นสิ่งที่สังคมกำลังให้ความสำคัญและพยายามหาแนวทางการสร้างความเท่าเทียมให้เกิดขึ้น คำว่า LGBTQ นั้นเป็นพยัญชนะตัวแรก L มาจาก Lesbian หมายถึง ผู้หญิงที่มีความรักหรือดึงดูดทางเพศต่อผู้หญิง G: Gay หมายถึง ผู้ชายที่มีความรักหรือดึงดูดทางเพศต่อผู้ชาย B: Bisexual หมายถึง บุคคลที่มีความรักหรือดึงดูดทางเพศต่อมากกว่าหนึ่งเพศ T: Transgender หมายถึง บุคคลที่มีอัตลักษณ์ทางเพศแตกต่างจากเพศที่กำหนดตั้งแต่กำเนิด และ Q: Queer/Questioning หมายถึง กำลังค้นหาตัวเอง ไม่ได้จำกัดตัวเองตามกรอบเพศหรือเพศวิถีดั้งเดิม รวมไปถึงคนที่กำลังสำรวจหรือยังไม่แน่ใจในอัตลักษณ์ทางเพศหรือเพศวิถีของตนเอง (Human Rights Campaign, 2023) ซึ่งในประเทศไทยได้มีการเคลื่อนไหวและผลักดันวาระดังกล่าวมาอย่างต่อเนื่อง จนในที่สุดได้มีการแก้ไขประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยระบุเหตุผลสำคัญในการแก้ไขเนื่องจากกฎหมายปัจจุบันจำกัดการสมรสเฉพาะเพศชายและเพศหญิงเท่านั้น ซึ่งไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมที่มีความหลากหลายทางเพศ การปรับปรุงกฎหมายจึงมีความจำเป็น เพื่อให้บุคคลสามารถมีชีวิตร่วมและสมรสได้ โดยมีสิทธิ หน้าที่ และสถานะครอบครัวเท่าเทียมกับคู่ชายหญิง (พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ 24) พ.ศ.2567, 2567)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ เป็นหนึ่งในหน่วยงานภายใต้กระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม ดังนั้น การจัดการศึกษาจึงต้องเป็นไปตามนโยบายต่าง ๆ เพื่อให้เกิดคุณภาพสูงสุด ซึ่งในมิติที่เกี่ยวกับความหลากหลายนั้นได้ระบุไว้ในพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ.2562 (2562) ส่วนที่ 5 หลักความเสมอภาค มาตรา 17 ที่ระบุว่าสถาบันอุดมศึกษาต้องจัดการศึกษาให้แก่ผู้เรียนอย่างเต็มที่และเท่าเทียมกัน ไม่เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมไม่ว่าด้วยเหตุความแตกต่างเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ หรือสภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือเหตุอื่นใด นอกนี้ยังรวมถึงลักษณะเฉพาะเชิงพื้นที่ของจังหวัดสุรินทร์ที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมของ 3 ชาติพันธุ์คือ ชาติพันธุ์ขอม ชาติพันธุ์เขมร และชาติพันธุ์ลาว (พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติสุรินทร์, 2563) ยิ่งทำให้ความแตกต่างหลากหลายมีเพิ่มมากขึ้นด้วย ดังนั้น คณะผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาพฤติกรรม และทัศนคติที่มีต่อกลุ่มความหลากหลายทางเพศ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ เพื่อศึกษาและรวบรวมข้อมูลนำมาสู่การวิเคราะห์เพื่อเสนอแนะแนวทางการออกแบบสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการส่งเสริมการยอมรับและความเท่าเทียมของกลุ่ม LGBTQ ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรม ทศนคติ ที่มีต่อความหลากหลายทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
2. เพื่อเสนอแนะแนวทางการออกแบบสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการการส่งเสริมการยอมรับและความเท่าเทียมของกลุ่มความหลากหลายทางเพศ ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

การทบทวนวรรณกรรม (Literature Review)

ปัญหาความรุนแรงในโรงเรียนและสถานศึกษาถือเป็นปัญหาในระดับโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับนักเรียน นักศึกษาที่ถูกมองว่ามีพฤติกรรมไม่สอดคล้องกับบรรทัดฐานทางเพศและเพศสภาพตามปกติที่คนในสังคมส่วนใหญ่เป็น ซึ่งหมายถึงกลุ่มที่เป็น เลสเบียน เกย์ ไบเซ็กชวล หรือคนข้ามเพศ ซึ่งกลุ่มคนเหล่านี้มีแนวโน้มที่จะตกเป็นเป้าหมายของความรุนแรงที่มีสาเหตุมาจากการสนิยมทางเพศและอัตลักษณ์หรือการแสดงออกทางเพศ หรือเรียกอีกอย่างว่า “ความรุนแรงแบบเหยียดการรักเพศเดียวกันและคนข้ามเพศ” (homophobic and transphobic violence) (UNESCO, 2016)

สำหรับสังคมไทยนั้นเป็นสังคมที่มีลักษณะพหุวัฒนธรรมมาตั้งแต่อดีต ทั้งความหลากหลายทางเชื้อชาติ ชาติพันธุ์ ความเชื่อ และแนวทางการปฏิบัติของแต่ละทางศาสนาแล้ว ก็ยังมีสิ่งที่ดำรงอยู่ของความแตกต่างหลากหลายทางเพศภาวะและเพศวิถีที่ไม่ได้จำกัดขอบเขตเพียงแค่อยึดโยงกับการแต่งงานเพียงอย่างเดียว รวมไปถึงไม่ได้จำกัดเฉพาะความสัมพันธ์แบบคู่เพศตรงข้าม (heterosexual) เช่น เพศวิถีของหญิงรักหญิง ชายรักชาย เพียงอย่างเดียว ดังนั้น การเคลื่อนไหวทางสังคม เพื่อเรียกร้องสิทธิความหลากหลายทางเพศนี้ แทนที่จะถูกมองว่าเป็นส่วนหนึ่งของความหลากหลายทางวัฒนธรรมแต่กลับถูกตีตราในเชิงลบ และผลงานให้ส่งผลให้รัฐและสังคมเกิดความวิตกกังวลและให้ความสนใจเป็นพิเศษในการหาแนวทางจัดการประเด็นต่างๆที่เกี่ยวข้อง (ปณิธิ บราวน์, 2557)

ดังนั้น ความหลากหลายทางเพศ จึงไม่ควรถูกมองเพียงแค่มิติของความแตกต่างทางเพศเท่านั้น แต่ควรถูกยอมรับในฐานะส่วนหนึ่งของความหลากหลายทางสังคมและวัฒนธรรมที่มีอยู่จริงในทุกยุคทุกสมัย โดยรัฐ สถาบันการศึกษา และสังคมควรมีบทบาทเชิงรุกในการส่งเสริมความเข้าใจ ปกป้องสิทธิ และออกแบบนโยบายหรือสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการอยู่ร่วมกันอย่างเท่าเทียมของทุกเพศวิถี โดยปราศจากการตีตรา กีดกัน หรือเลือกปฏิบัติ อันจะนำไปสู่การสร้างสังคมที่มีความเป็นธรรม เคารพศักดิ์ศรี และความเป็นมนุษย์ของทุกคนอย่างแท้จริง

Citation : ฉัตรเกษม ดาศรี, ภูริส ภูมิประเทศ, ตริชฎา สุขเกษม, หวานตา มุมดี, รพีพรรณ อัสระเสรี, และ ปลื้มจิต ศรีพรหม. (2568).

การศึกษาพฤติกรรม และทัศนคติที่มีต่อความหลากหลายทางเพศของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์. วารสารการบริหารการปกครองและนวัตกรรมท้องถิ่น, 9(2), 267 – 280. <https://doi.org/10.14456/jlgisrru.2025.36>

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ตามแนวทางการตีความปรากฏการณ์ (Interpretive Phenomenology) ซึ่งคณะผู้วิจัยกำหนดรายละเอียดวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้กำหนดผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key informant) จำนวนทั้งสิ้น 20 คน จำแนกเป็น 2 กลุ่มคือกลุ่มนักศึกษา LGBTQ และกลุ่มที่ไม่ใช่ LGBTQ

กลุ่มนักศึกษา LGBTQ กำหนดผู้ให้ข้อมูลหลักจำนวน 10 คน จำแนกเป็นกลุ่มย่อย 5 กลุ่มตามประเภท LGBTQ และเลือกผู้ให้ข้อมูลกลุ่มละ 2 คน จากนั้นใช้การเลือกตัวอย่างแบบบอกต่อ (Snowball) ซึ่งเริ่มต้นจากนักศึกษาอยู่ในกลุ่ม Transgender ที่มีอัตลักษณ์ทางเพศแตกต่างจากเพศที่กำหนดตั้งแต่กำเนิด เนื่องจากเปิดเผยและแสดงออกถึงการยอมรับสถานะอย่างชัดเจน จากนั้นถึงให้แนะนำผู้ให้ข้อมูลหลักลำดับถัดไป

กลุ่มนักศึกษาทั่วไป (ไม่ใช่ LGBTQ) กำหนดผู้ให้ข้อมูลหลักจำนวน 10 คน โดยกำหนดคุณสมบัติคือต้องเป็นผู้นำนักศึกษาหรือผู้ที่มีบทบาทในการดำเนินงานด้านกิจการนักศึกษา เนื่องจากเป็นผู้นำในการดูแลนักศึกษาในภาพรวมที่จะต้องพบกับความหลากหลายของกลุ่มต่าง ๆ

2. เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้คือแบบสัมภาษณ์ โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (In depth - interview) ภายใต้กรอบแนวคิดและแนวคำถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และเปิดโอกาสให้ผู้ให้ข้อมูลหลักได้แสดงความคิดเห็น และทัศนคติได้อย่างอิสระเกี่ยวกับพฤติกรรม และทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อกลุ่มนักศึกษา LGBTQ ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกกับนักศึกษากลุ่ม LGBTQ จำนวน 10 คน และกลุ่มที่ไม่ใช่ LGBTQ จำนวน 10 คน ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับสิทธิของผู้ให้ข้อมูลและขออนุญาตใช้ข้อมูลในการวิจัยโดยไม่ระบุชื่อผู้ให้ข้อมูลตามหลักของจริยธรรมการวิจัย ทั้งนี้ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ได้แสดงความคิดเห็น และแสดงทัศนคติอย่างกว้างขวาง เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาพฤติกรรม ทัศนคติของกลุ่มนักศึกษา LGBTQ และไม่ตอบคำถามบางข้อได้หากรู้สึกไม่สบายใจรวมถึงการยุติการให้ข้อมูลได้ตลอดเวลา

4. วิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) โดยนำข้อมูลที่ได้อาจจัดระเบียบแล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยแบบสัมภาษณ์ จากการนำข้อมูลที่ได้อาจมาจากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์แยกตามหัวข้อต่างๆ และประเด็นต่าง ๆ แล้วนำเสนอในรูปแบบของการบรรยาย

Citation : Dasri, C., Pumipratate, P., Sukachem, T., Mumdee, W., Isarasere, R., & Sriprom, P. (2025). A Study of Behavior

and Attitudes Towards LGBTQ at Surindra Rajabhat University. *Journal of Local Governance and Innovation*, 9(2), 267 - 280. <https://doi.org/10.14456/jlgisrru.2025.36>

ผลการวิจัย (Research Results)

คณะผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ดังนี้

1. ผลการวิจัยศึกษาพฤติกรรม ทักษะชีวิต ของนักศึกษาที่มีต่อกลุ่ม LGBTQ ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ผลการวิจัยจากกลุ่มนักศึกษา LGBTQ

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกกับนักศึกษาในกลุ่ม LGBTQ จำนวน 10 คน สามารถสรุปผลการวิจัยดังนี้

การเปิดเผยตัวตนของนักศึกษาในฐานะของ LGBTQ ทั้งภายนอกและภายในมหาวิทยาลัยยังคงถือว่าเป็นเรื่องที่มีความท้าทายเป็นอย่างมาก ทั้งนี้เนื่องจากความไม่เข้าใจของคนทั่วไปเกี่ยวกับลักษณะและพฤติกรรมของกลุ่ม LGBTQ และในบางครั้งอาจถูกมองว่าเป็นเรื่องที่ผิดปกติระหว่างเพื่อนร่วมห้องเรียนและอาจารย์บางท่าน ส่งผลให้เกิดความรู้สึกอึดอัด ไม่เป็นที่ยอมรับ และถูกเหยียดหยามในบางครั้ง ซึ่งบางคนอาจจะต้องเจอกับสถานการณ์การถูกแฉและวิพากษ์วิจารณ์จากคนรอบข้างที่มองว่าพฤติกรรมหรือ การแสดงออกทางเพศนั้นไม่เหมาะสม

“หนูมีประสบการณ์ถูกแฉและเหยียดจากบางคนในชั้นเรียน เพราะหนูแสดงออกอย่างเปิดเผยว่าเป็นเลสเบียน และหนูก็รู้สึกว่ารู้สึกว่าอาจารย์บางท่านไม่ค่อยเข้าใจเรื่องนี้เท่าที่ควร” (เอ นามสมมติ, สัมภาษณ์, 1 กันยายน 2567)

ทั้งหมดนี้ สะท้อนถึงปัญหาที่เกิดจากการไม่เปิดกว้างของสังคมต่อคนในกลุ่ม LGBTQ การขาดความเข้าใจและการยอมรับ ส่งผลให้เกิดความรู้สึกโดดเดี่ยวและถูกแยกออกจากกลุ่มเพื่อน ความกดดันจากการต้องเข้ากับมาตรฐานทางเพศที่ไม่ตรงกับความเป็นจริงของตัวเองทำให้เกิดความรู้สึกอึดอัดและสูญเสียความมั่นใจ

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้สถานการณ์ปัจจุบันจะเปิดโอกาสให้นักศึกษากลุ่ม LGBTQ สามารถแสดงออกถึงอัตลักษณ์ทางเพศได้อย่างเปิดเผยและมีความมั่นใจมากขึ้นทั้งจาก การปรับปรุงกฎหมายพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ 24) พ.ศ. 2567 หรือที่เรียกกันว่า พรบ.สมรสเท่าเทียม หรือการอนุญาตให้แต่งกายตามเพศสภาพในการเข้าเรียนหรือร่วมกิจกรรมและพิธีพระราชทานปริญญาบัตร แต่กลุ่ม LGBTQ ก็ยังคงต้องต้องเผชิญกับการเลือกปฏิบัติอยู่บ่อยครั้ง ซึ่งนักศึกษากลุ่มนี้เลือกที่จะหลีกเลี่ยงการโต้ตอบให้เกิดการสร้าง ความขัดแย้ง แต่ถ้ามีโอกาสก็จะใช้วิธีการพูดคุยและให้ข้อมูลที่ถูกต้อง เพื่อเปลี่ยนทัศนคติของผู้ที่มีความเห็นที่แตกต่าง

“...หนูเคยเจอกับความไม่เข้าใจจากเพื่อนบางคนในมหาวิทยาลัย
ที่มองว่าหนูแปลกเพราะไม่ได้ระบุเพศชัดเจน (Queer) ซึ่งหนูรู้สึกว่สังคมยังไม่เปิดกว้างพอ
สำหรับคนที่ไม่เข้ากับกรอบเพศที่ตายตัว มันทำให้หนูรู้สึกโดดเดี่ยว

Citation : ฉัตรเกษม ดาศรี, ภูริส ภูมิประเทศ, ดริชฎา สุขเกษม, หวานตา มุมดี, รพีพรรณ อัสระเสรี, และ ปลั่งจิต ศรีพรหม. (2568).

การศึกษาพฤติกรรม และทัศนคติที่มีต่อความหลากหลายทางเพศของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์. วารสารการบริหารการปกครองและนวัตกรรมท้องถิ่น, 9(2), 267 – 280. <https://doi.org/10.14456/jlgisrru.2025.36>

และถูกแยกออกจากกลุ่มเพื่อนบางส่วน...”

(ปี นามสมมติ, สัมภาษณ์, 3 กันยายน 2567)

ผลการวิจัยกลุ่มนักศึกษาทั่วไป (ไม่ใช่ LGBTQ)

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลหลักในกลุ่มนักศึกษาทั่วไป (ไม่ใช่ LGBTQ) จำนวน 10 คน ที่มีบทบาทสำคัญในการเป็นผู้นำนักศึกษาหรือผู้นำการดำเนินงานด้านกิจการนักศึกษา ในฐานะที่ต้องในการดูแลนักศึกษาในภาพรวมที่จะต้องพบกับความหลากหลายของกลุ่มต่าง ๆ อยู่ตลอด สามารถสรุปผลได้ดังนี้ ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับความแตกต่างทางเพศเป็นสิ่งที่ผู้นำนักศึกษารับรู้และเข้าใจมาโดยตลอด ดังนั้นในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยจึงออกแบบมาให้รองรับกับความแตกต่างหลากหลายของคนในสังคม ซึ่งไม่ใช่เพียงแค่กลุ่ม LGBTQ เท่านั้น แต่ยังหมายรวมถึงความแตกต่างทางความคิด เชื้อชาติ ศาสนา และความเป็นวัฒนธรรมพื้นถิ่นของจังหวัดสุรินทร์อีกด้วย ทั้งในระดับของผู้นำนักศึกษาด้วยกัน และระดับของผู้เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อให้เกิดการยอมรับและเคารพสิทธิและเสรีภาพ ความหลากหลายทางเพศและอัตลักษณ์ต่าง ๆ

“...ผมเข้าใจว่าพวกเราเป็นคนเหมือนกัน และก็ไม่มีใครถูกเลือกปฏิบัติ

หรือถูกจำกัดสิทธิใด ๆ...”

(เอ็ม นามสมมติ, สัมภาษณ์, 3 กันยายน 2567)

นอกจากนี้ในมิติของประสบการณ์การทำงานร่วมกันในโครงการต่าง ๆ นั้นพบว่า กลุ่ม LGBTQ ให้ความร่วมมือที่ดี อัตลักษณ์ส่วนบุคคลไม่มีผลต่อการทำงาน ในขณะเดียวกันก็นำทักษะและมุมมองใหม่ ๆ มาช่วยให้การทำงาน ซึ่งทำให้การทำงานมีความสุขสนุกสนาน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นด้วย

“...หนูเคยทำงานร่วมกับเพื่อนที่เป็น LGBTQ และหนูรู้สึกว่าเขาเก่ง

และมีมุมมองการทำงานที่แปลกใหม่ และก็ทำให้หนูสนุกกับการทำงานและสร้างสรรค์มากขึ้นค่ะ...”

(ซี นามสมมติ, สัมภาษณ์, 1 กันยายน 2567)

2. ผลการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาข้อเสนอแนะแนวการออกแบบสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการส่งเสริมการยอมรับและความเท่าเทียมของกลุ่ม LGBTQ ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ สำหรับบทบาทของมหาวิทยาลัย ควรให้ความสำคัญกับการสร้างสภาพแวดล้อมดังประเด็นต่อไปนี้

1) การสร้างพื้นที่ที่เหมาะสมและปลอดภัย

Citation : Dasri, C., Pumipratate, P., Sukachem, T., Mumdee, W., Isarasere, R., & Sriprom, P. (2025). A Study of Behavior

and Attitudes Towards LGBTQ at Surindra Rajabhat University. *Journal of Local Governance and Innovation*, 9(2), 267 - 280. <https://doi.org/10.14456/jlgisru.2025.36>

การสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและปลอดภัย เป็นประเด็นที่คนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญและมีความเห็นสอดคล้องกันว่าสถานที่ที่ปลอดภัยต่อนักศึกษากลุ่ม LGBTQ นั้นมีความสำคัญมาก เนื่องจากช่วยให้ทุกคนรู้สึกปลอดภัย ไว้วางใจ และสามารถแสดงออกถึงตัวตนได้อย่างเต็มที่ โดยไม่กลัวต่อการถูกดูถูกว่าร้ายหรือเลือกปฏิบัติ ความหลากหลายควรถูกยอมรับ และการมีสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนจะทำให้ทุกคนรู้สึกมีคุณค่าในการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ซึ่งการสร้างพื้นที่ดังกล่าวไม่เพียงแต่ช่วยลดอคติและการเลือกปฏิบัติเท่านั้น แต่ยังช่วยส่งเสริมความรู้สึกปลอดภัย ความสุข และการยอมรับในตัวตนของแต่ละบุคคล ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการสร้างสังคมที่เข้มแข็งและมีความสุขสำหรับทุกคน ซึ่งพื้นที่และสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยเช่น ห้องเรียนที่ปราศจากการดูถูก ล้อเลียน การมีห้องน้ำที่สอดคล้องกับเพศสภาพและอัตลักษณ์ของตนเอง

2) การสนับสนุนและให้ความสำคัญในระดับนโยบาย

สำหรับในบริบทเชิงนโยบายของมหาวิทยาลัยนั้น ความสำคัญของการมีนโยบายที่ชัดเจนในมหาวิทยาลัยนั้นเป็นสิ่งที่จำเป็นและควรดำเนินการเพื่อสนับสนุนความหลากหลายทางเพศ ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่แสดงให้เห็นถึงความสนใจในการเข้าไปมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย โดยเน้นย้ำถึงความสำคัญของการสร้างสภาพแวดล้อมที่เป็นเหมาะสมและตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในปัจจุบัน ทั้งนี้ การสนับสนุนจากสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย รวมถึงการสนับสนุนจากกลุ่มเพื่อน อาจารย์ ที่ส่งเสริมความหลากหลายทางเพศเป็นปัจจัยสำคัญในการทำให้นักศึกษา LGBTQ รู้สึกปลอดภัยและกล้าที่จะแสดงออก ตัวอย่างเช่น การจัดให้มีการประกวดนักศึกษาต้นแบบ (อาจมีชื่อเรียกอื่นๆ เช่น การประกวดดาว-เดือน หรือการประกวด freshy เป็นต้น) ที่นอกจากจะกำหนดประเภทชายและหญิงแล้วยังกำหนดประเภท LGBTQ ด้วย (อาจมีชื่อเรียกอื่นๆ เช่น ดาวเทียม เป็นต้น) ที่อาจไม่เพียงแต่กลุ่ม LGBTQ เท่านั้น แต่ยังหมายถึงความหลากหลายในมิติอื่นๆ เช่น เชื้อชาติ ศาสนา เป็นต้น

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

การศึกษาครั้งนี้สามารถอภิปรายผลเกี่ยวกับ พฤติกรรม ทักษะคิด ของนักศึกษาที่มีต่อกลุ่ม LGBTQ ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ได้ดังนี้

1. พฤติกรรมและทัศนคติที่เกี่ยวกับนักศึกษาที่มีต่อกลุ่ม LGBTQ ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
สถานการณ์และบริบทในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์และสังคมภายนอกในปัจจุบันเปิดโอกาสให้นักศึกษากลุ่ม LGBTQ สามารถแสดงออกถึงอัตลักษณ์ทางเพศได้อย่างเปิดเผยและมีความมั่นใจมากขึ้น ซึ่งสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยนั้น การได้รับการสนับสนุนจากเพื่อน อาจารย์ เป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างความรู้สึกปลอดภัย และกล้าที่จะแสดงออกมากขึ้น ตัวอย่างเช่น การอนุญาตให้แต่งกายตามเพศสภาพในการเข้าเรียนหรือร่วมกิจกรรม รวมไปถึงในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรอีกด้วย และกลุ่ม LGBTQ มักจะให้ความร่วมมือที่ดีในกิจกรรมของมหาวิทยาลัย การให้มุมมองและความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งทำให้การทำงานมี

Citation : ฉัตรเกษม ดาศรี, ภูริส ภูมิประเทศ, ดรีชฎา สุขเกษม, หวานตา มุมดี, รัตพรพรณ อิศระเสรี, และ ปลั่งจิต ศรีพรหม. (2568).

การศึกษาพฤติกรรม และทัศนคติที่มีต่อความหลากหลายทางเพศของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์. วารสารการบริหารการปกครองและนวัตกรรมท้องถิ่น, 9(2), 267 – 280. <https://doi.org/10.14456/jlgsrru.2025.36>

ความสุขนอกจากนี้ การจัดกิจกรรมภายนอกมหาวิทยาลัยอย่างเช่น เทศกาลความหลากหลายทางเพศในจังหวัดอย่าง “ชะเร็นต์ไพรด์” ก็เป็นแรงเสริมที่สำคัญในการสร้างพื้นที่ปลอดภัยเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สมถวิล เอี่ยมโก้ และวิกรม บุญนุ่น (2564: 384-385) ที่พบว่า แนวทางในการแก้ไขปัญหาด้านการลดการตีตรา กดทับเรื่องเพศที่เป็นสิทธิส่วนบุคคลของบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศในสังคมไทย ในแนวทางที่ 1 เพื่อการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศด้วยการพัฒนาอย่างยั่งยืน ในด้านความเสมอภาค ความเท่าเทียมในการแสดงออกทางความคิด การแสดงออกทางความคิด สายตาและคำพูดของคนในสังคม โดยแบ่งออกเป็น 3 มิติ ดังนี้ 1.มิติด้านครอบครัว เป็นการทำให้การมีสถานะตัวตนของความเป็นมนุษย์บุุคคลของบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศในสังคม มีการสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัวและคนรอบข้างให้ลดการรังเกียจเคียดแค้นต่อผู้มีความหลากหลายทางเพศในสังคม 2.มิติทางสังคมและเศรษฐกิจ (Social and Economic Perspective) เน้นการสนับสนุนและส่งเสริมการสร้างภาพลักษณ์และสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการอยู่ร่วมกันทุกเพศสภาพในสังคมและสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อทุกคนและทุกกลุ่มในสังคม โดยเฉพาะผู้มีความหลากหลายทางเพศในเชิงจิตศาสตร์และสังคมศาสตร์ เปลี่ยนจากการตีตรา การทำร้ายและการเกลียดชังทางสังคมและสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (a place to Hate) ให้เป็นพื้นที่แห่งความรักความผูกพันและความเมตตาดุจกัลยาณมิตร (a place to Love) และ 3.มิติทางสิ่งแวดล้อม (Eco-efficiency Perspective) เป็นการส่งเสริมความรู้และความเข้าใจที่ถูกต้องและการยอมรับให้กับคนในสังคมเกี่ยวกับผู้มีความหลากหลายทางเพศ ให้การสนับสนุนและส่งเสริมกิจกรรมเพื่อให้โอกาสพัฒนาศักยภาพและจัดพื้นที่ทางสังคมกับบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศเพื่อให้เกิดการแสดงออกอย่างสร้างสรรค์และเป็นประโยชน์ต่อทุกคน รวมถึงผู้มีความหลากหลายทางเพศ และสร้างและให้โอกาสการเข้าถึงสิทธิกับทุกเพศวิถีและสร้างความเสมอภาคในสังคม

อย่างไรก็ตาม การเปิดเผยตัวตนของนักศึกษาในฐานะของ LGBTQ ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยยังคงถือว่าเป็นเรื่องที่มีความท้าทายอย่างมาก ในทัศนคติและมุมมองที่มีต่อ LGBTQ ที่บางคนยังมองว่าเป็นสิ่งที่ผิดปกติทั้งจาก เพื่อน อาจารย์ หรือสังคมภายนอก ถึงแม้ว่าจะมีจำนวนไม่มาก แต่ก็สามารถทำให้เกิดความรู้สึกไม่ปลอดภัยได้เช่นเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ปิยวรรณ วิเศษสุวรรณภูมิ และคณะ (2565) ที่ได้สังเคราะห์งานวิจัยไทยและต่างประเทศ ประกอบการอภิปรายแง่มุมของสถานการณ์ของวัยรุ่นที่มีความหลากหลายทางเพศในปัจจุบัน พบว่า วัยรุ่นที่มีความหลากหลายทางเพศเผชิญแรงกดดันทางสังคม ซึ่งส่งผลต่อพัฒนาการระยะยาว บุคคลใกล้ชิด เช่น พ่อแม่ ผู้ปกครอง และครู จึงต้องมีความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติที่ดี เพื่อสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพ ส่งเสริมความนับถือตนเอง และช่วยลดปัญหาการปรับตัวของวัยรุ่นกลุ่มนี้ เพื่อเติบโตเป็นพลเมืองคุณภาพของสังคม

2. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการออกแบบสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการส่งเสริมการยอมรับและความเท่าเทียมของกลุ่ม LGBTQ ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

การสร้างพื้นที่ที่เหมาะสมและปลอดภัย

การสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและปลอดภัยต่อนักศึกษากลุ่ม LGBTQ จะช่วยให้รู้สึกไว้วางใจ รู้สึกมีคุณค่าในการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม และสามารถแสดงออกถึงตัวตนได้อย่างเต็มที่ โดยไม่กลัวต่อการถูกดูถูกว่าร้ายหรือเลือกปฏิบัติ นอกจากนี้การสร้างพื้นที่ดังกล่าวไม่เพียงแต่ช่วยลดอคติและการเลือกปฏิบัติเท่านั้น แต่ยังช่วยส่งเสริมความรู้สึกปลอดภัย ความสุข และการยอมรับในตัวตนของแต่ละบุคคล ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการสร้างสังคมที่เข้มแข็งและมีความสุขสำหรับทุกคน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ฮาซัน อักริม ดงนะเติ่ง และคณะ (2564) พบว่า กลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศมีในด้านสิทธินั้น ต้องการความเป็นอิสระส่วนตัว เป็นตัวของตัวเองในการใช้ชีวิตอยู่ในสังคมโดยไม่ถูกตีตราหรือตัดสินคนด้วยเพศสภาพ

นอกจากนี้ข้อเสนอที่สำคัญในการจัดการของมหาวิทยาลัยสังคมนอกเพื่อให้กลุ่ม LGBTQ ได้เกิดความรู้สึกปลอดภัยเช่น การจัดพื้นที่ห้องน้ำสำหรับกลุ่มอัตลักษณ์ LGBTQ เป็นการเฉพาะ ถึงแม้ปัจจุบันสังคมอาจจะเปิดกว้างในความหลากหลายทางเพศเพิ่มขึ้น แต่สำหรับการเข้าห้องสุขายังเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนต่อเพศชายและเพศหญิงอยู่ ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ศุทธา มั่นคง และคณะ (2564) ที่พบว่าการเข้าใช้ห้องน้ำ สาธารณะของผู้ชายข้ามเพศทั้งทรานส์ เวสไทต์ และ ทรานส์เช็กวอล คือ ปัญหาการออกแบบด้านกายภาพของ ห้องน้ำ ไม่ว่าจะเป็นการกำหนดป้ายสัญลักษณ์ที่สร้าง กรอบเพศให้เลือกเข้าห้องน้ำชายหรือหญิงเท่านั้น วัสดุ ผืนกั้นระหว่างห้องและฉากกั้นระหว่างโถปัสสาวะที่ไม่ มิดชิด รวมไปถึงการจัดโซนของฟังก์ชันการใช้งาน ที่ไม่ได้คำนึงถึงความเป็นส่วนตัวแก่ผู้ชายข้ามเพศที่มีความ หลากหลายทางเพศ จึงส่งผลไปสู่ปัญหาด้านทัศนคติของ ผู้เข้าใช้เช่นกัน

การสนับสนุนและให้ความสำคัญในระดับนโยบายของมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยควรมีนโยบายที่ชัดเจนเพื่อสนับสนุนความหลากหลายทางเพศ การเปิดโอกาสให้เกิดการเข้าไปมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย ในการออกแบบและสร้างสภาพแวดล้อมที่เป็นเหมาะสมเพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในปัจจุบัน ซึ่งการสนับสนุนจากสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย ทั้งจากกลุ่มเพื่อน อาจารย์ จะเป็นปัจจัยสำคัญในการทำให้นักศึกษา LGBTQ รู้สึกปลอดภัยและกล้าที่จะแสดงออกมากขึ้นด้วย ทั้งนี้อาจไม่ใช่เพียงแค่งาน LGBTQ เท่านั้น แต่ยังหมายถึงความหลากหลายในมิติอื่นๆ เช่น เชื้อชาติ ศาสนา เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ชุณิภา เป็ดโลกนิมิต (2562) ที่ระบุว่าความหลากหลายทางเพศในองค์การสาธารณะสิ่งสำคัญคือ ระบบความคิด มิติทางด้านวัฒนธรรม การเปิดใจยอมรับผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศจากผู้ที่มิอำนาจในองค์การนั้น ๆ เพราะปัจจุบันเพศและการแข่งขันไม่ได้เกิดขึ้นแค่ระบบกล่องสองเพศเท่านั้น แต่องค์การสาธารณะควรเพิ่มประสิทธิภาพให้ผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศมีโอกาสแสดงศักยภาพในการทำงาน สิ่งสำคัญคือองค์การสาธารณะต้องมีนโยบายใน

Citation : ฉัตรเกษม ดาศรี, ภูริส ภูมิประเทศ, ดรีชฎา สุขเกษม, หวานตา มุมดี, รัตทิพรณ อีสระเสรี, และ ปลื้มจิต ศรีพรหม. (2568).

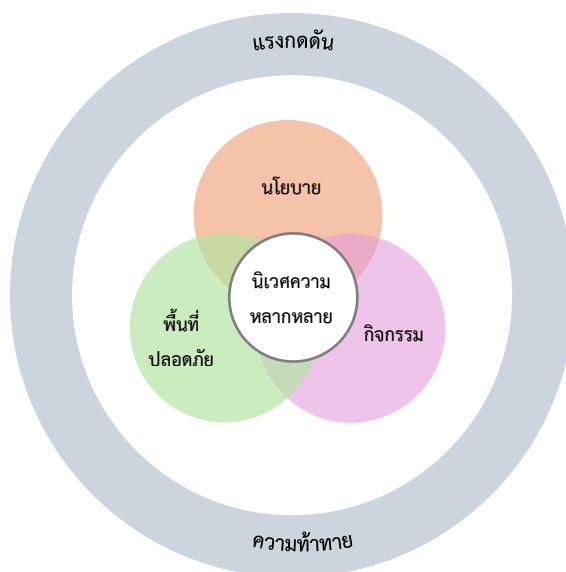

การศึกษาพฤติกรรม และทัศนคติที่มีต่อความหลากหลายทางเพศของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์. วารสารการบริหารการปกครองและนวัตกรรมท้องถิ่น, 9(2), 267 – 280. <https://doi.org/10.14456/jlgsrru.2025.36>

การเปิดรับที่ชัดเจน และไม่เบียดขับกลุ่มคนดังกล่าวให้อยู่ในกลุ่มความสามารถเฉพาะ รวมไปถึงสถาบันการศึกษาคือจุดเริ่มต้นของการปลูกฝังความเท่าเทียม สิทธิเสรีภาพ และระบบความรู้เพื่อให้เกิดความเข้าใจ การยอมรับผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศในองค์กร

ความรู้ใหม่ (New Knowledge)

จากการศึกษาพฤติกรรม และทัศนคติที่มีต่อกลุ่มนักศึกษา LGBTQ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ คณะผู้วิจัยสามารถสังเคราะห์องค์ความรู้และออกแบบสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการส่งเสริมการยอมรับและความเท่าเทียมของกลุ่ม LGBTQ ในมหาวิทยาลัย ดังนี้

ภาพที่ 1 รูปแบบการจัดการนิเวศความหลากหลายของมหาวิทยาลัย

ที่มา : ผู้วิจัย (2568)

จากรูปแบบการจัดการนิเวศความหลากหลายของมหาวิทยาลัยเป็นการแสดงถึงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ในการส่งเสริม สนับสนุนและยอมรับความแตกต่างซึ่งมิใช่เพียงกลุ่ม LGBTQ เท่านั้น แต่ยังหมายความรวมถึง ชาติพันธุ์ ศาสนา ความคิด ความเชื่อ และช่วงวัย เป็นต้น ซึ่งอยู่อาศัยในพื้นที่หรือบริบทของมหาวิทยาลัย

องค์ประกอบสำคัญในการจัดการนิเวศความหลากหลายของมหาวิทยาลัยแบ่งเป็น 2 ปัจจัย 5 ตัวแปร ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ปัจจัยพื้นฐาน (Fundamental factor)

ปัจจัยพื้นฐานคือสิ่งที่มหาวิทยาลัยจะต้องดำเนินการจัดทำให้เกิดขึ้นหรือพัฒนาให้มีความเหมาะสมสำหรับรองรับประชาคมของมหาวิทยาลัยที่ประกอบไปด้วย นักศึกษา คณาจารย์ และบุคลากร เข้ามามีปฏิสัมพันธ์กัน ซึ่งประกอบไปด้วย 3 ตัวแปรดังนี้

Citation : Dasri, C., Pumipratate, P., Sukachem, T., Mumdee, W., Isarasere, R., & Sriprom, P. (2025). A Study of Behavior

and Attitudes Towards LGBTQ at Surindra Rajabhat University. *Journal of Local Governance and Innovation*, 9(2), 267 - 280. <https://doi.org/10.14456/jlgisru.2025.36>

1.1 นโยบาย (Policy)

คณะผู้บริหารมหาวิทยาลัยควรกำหนดนโยบายที่เกี่ยวกับการจัดการความหลากหลายให้มีความชัดเจน อย่างเป็นลายลักษณ์อักษร อาทิ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือแนวปฏิบัติ เพื่อใช้เป็นแนวทางและสร้างการรับรู้อย่างเป็นรูปธรรมไปสู่หน่วยงานอื่น ๆ ภายในมหาวิทยาลัย

1.2 พื้นที่ปลอดภัย (Safe zone)

การปรับปรุงและออกแบบสถานที่ต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัยเพื่อรองรับความแตกต่างหลากหลายของประชาคมในทุกมิติ ทั้งสิ่งที่เป็นรูปธรรม เช่น ห้องสุขา ห้องประกอบพิธีทางศาสนา ห้องเรียนและระบบการเดินทางที่รองรับผู้ต้องการความช่วยเหลือ เป็นต้น และสิ่งที่เป็นนามธรรม อาทิ การอบรมให้เกิดความตระหนักถึงความหลากหลายให้แก่นักศึกษา คณาจารย์และบุคลากร รมรณรงค์ให้ปฏิบัติต่อกันต่าง ๆ อย่างเท่าเทียม การเปิดพื้นที่หรือหน่วยรับให้คำปรึกษาและช่องทางการแสดงความคิดเห็น เป็นต้น

1.3 กิจกรรม (Activity)

กิจกรรมที่ให้นักศึกษาได้มีโอกาสในการพัฒนาตนเองซึ่งแบ่งเป็น 2 ลักษณะคือ

- 1.) กิจกรรมการพัฒนาทักษะทางวิชาชีพ (Hard skill) ที่หลักสูตรการเรียนให้เปิดกว้าง มีเนื้อหาที่ส่งเสริมความหลากหลาย เช่น การรวมกลุ่ม การชื่นชมและสร้างแรงจูงใจ
- 2.) ลักษณะต่อมาคือ กิจกรรมการพัฒนาทักษะทางสังคม (Soft skill) หรือกิจกรรมนักศึกษาที่โดยส่วนใหญ่มักดำเนินการโดยหน่วยงานโดยฝ่ายกิจการนักศึกษาทั้งระดับคณะและมหาวิทยาลัย เช่น การออกแบบกิจกรรมที่สามารถรองรับความแตกต่างหลากหลาย เช่น การประกอบพิธีกรรมทางศาสนา การแต่งกาย และอาคาร เป็นต้น

2. ปัจจัยแวดล้อม (Environment factor)

ปัจจัยแวดล้อมหรือสภาพแวดล้อมภายนอกที่อยู่เหนือการควบคุม มีการเปลี่ยนแปลงและมีพลวัตตลอดเวลา ซึ่งมหาวิทยาลัยไม่สามารถควบคุมได้จึงต้องศึกษา เรียนรู้และวางแผนในการรับมือเพื่อให้สามารถดูแลและบริหารองค์การได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งประกอบได้ด้วย 2 ตัวแปร ดังนี้

2.1 แรงผลักดัน (Pressure)

องค์การสหประชาชาติได้กำหนดเป้าหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) จำนวน 17 ข้อ ซึ่งในเป้าหมายที่ 5 คือความเท่าเทียมทางเพศ (Gender Equality) ทั้งดูแล ค้ำครอง และสนับสนุนพร้อมผ่านบริการสาธารณะและนโยบายคุ้มครองทางสังคม (Social Security) ซึ่งสัมพันธ์กับสิทธิมนุษยชน (Human Right) ในการนำมาใช้เป็นบรรทัดฐานเพื่อการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนเพื่อป้องกันการถูกละเมิดทั้งจากหน่วยงานภาครัฐและจากประชาชนด้วยกันเอง (ฉัตรเกษม ดาศรี, 2567)

2.2 ความท้าทาย (Challenge)

ถึงแม้ว่าสังคมไทยจะเปิดกว้างยอมรับความแตกต่างหลากหลายเพิ่มมากขึ้น ทั้งจากการกำหนดระเบียบ กฎหมายสำคัญของประเทศ รวมไปถึงการเคลื่อนไหวทางสังคมที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่

Citation : ฉัตรเกษม ดาศรี, ภูริส ภูมิประเทศ, ตรีนุสา สุขเกษม, หวานตา มุมดี, รัชพรพรณ อัสระเสรี, และ ปลั่งจิต ศรีพรหม. (2568).

การศึกษาพฤติกรรม และทัศนคติที่มีต่อความหลากหลายทางเพศของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์. วารสารการบริหารการปกครองและนวัตกรรมท้องถิ่น, 9(2), 267 – 280. <https://doi.org/10.14456/jlgisrru.2025.36>

มหาวิทยาลัยก็ยังคงต้องปรับตัวและเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือความท้าทายใหม่ ๆ เช่น ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดิจิทัล ปัญญาประดิษฐ์ เป็นต้น เพื่อให้สามารถออกแบบและสร้างพื้นที่ปลอดภัยให้กับกลุ่มคนเพื่อรองรับความแตกต่างได้อย่างเหมาะสม

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 มหาวิทยาลัยควรมีนโยบายในการสนับสนุนกลุ่ม LGBTQ เช่น มีสิทธิในการเลือกใช้ห้องน้ำตามเพศสภาพ การจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ ที่เกี่ยวข้องกับ LGBTQ หรือการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมให้เกิดสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย

1.2 ควรมีหน่วยงานหรือที่ปรึกษาที่เป็น LGBTQ หรือมีความเข้าใจอัตลักษณ์ความหลากหลายเพื่อรับฟังและแก้ไขปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 ควรมีการให้ความรู้และการอบรม ควรมีการจัดอบรมและการสัมมนาเกี่ยวกับ LGBTQ และอัตลักษณ์ความหลากหลาย เพื่อสร้างความรู้และความเข้าใจที่ถูกต้อง

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติและนโยบายที่เกี่ยวกับ LGBTQ ในมหาวิทยาลัยต่างๆ เพื่อหาความแตกต่างและแนวทางที่ดีที่สุดในการสนับสนุน

2.2 ศึกษาบทบาทของอาจารย์ในการสนับสนุนและสร้างพื้นที่ที่ปลอดภัยสำหรับกลุ่ม LGBTQ

2.3 ศึกษาในขอบข่ายที่กว้างขึ้นให้ครอบคลุมความแตกต่างหลายหลายอื่นๆ เช่น ชาติพันธุ์ ภาษา ศาสนา และวัฒนธรรม เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง (References)

ฉัตรเกษม ดาศรี. (2567). โครงข่ายการคุ้มครองทางสังคม: โอกาสและความท้าทายของไทยในศตวรรษที่

21. *วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทัศน์*, 13(6), 411–424.

<https://doi.org/10.14456/jlgisrru.2024.48>

ชุนิภา เปิดโลกนิมิต. (2562). ความหลากหลายทางเพศในองค์การสาธารณะ. *วารสารวิชาการรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์*, 1(2), 42–51.

ปณิธิ บราวน์. (2557). ความหลากหลายทางเพศกับพฤติกรรมในสังคมไทย: การสำรวจองค์ความรู้.

Journal of Social Sciences, 44(2). <https://digital.car.chula.ac.th/cujss/vol44/iss2/4>

ปิยวรรณ วิเศษสุวรรณภูมิ, ชนัญชิดา ทูมมานนท์, ชุตินันท์ คล้ายแก้ว, และ กรรพกา พัฒนากาพล. (2565).

วัยรุ่นที่มีความหลากหลายทางเพศ: การดูแลช่วยเหลืออย่างเข้าใจ. *Suranaree Journal of Social*

Science, 16(2), 119–131. <https://doi.org/10.55766/HJY8282>

Citation : Dasri, C., Pumipratate, P., Sukachem, T., Mumdee, W., Isarasere, R., & Sriprom, P. (2025). A Study of Behavior

and Attitudes Towards LGBTQ at Surindra Rajabhat University. *Journal of Local Governance and Innovation*, 9(2), 267 - 280. <https://doi.org/10.14456/jlgisrru.2025.36>

- พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. 2562. (2562, 26 เมษายน). *ราชกิจจานุเบกษา*, 136(57 ก), 54–78.
- พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ 24) พ.ศ. 2567. (2567, 24 กันยายน). *ราชกิจจานุเบกษา*, 141(58 ก), 1–27.
- พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติสุรินทร์. (2563). *ชาติพันธุ์วิทยา*. กรมศิลปากร.
<https://www.finearts.go.th/surinmuseum/view/10543-ชาติพันธุ์วิทยา>
- ศุทธา มั่นคง, ธนธร กิตติกันต์, & อ้นธิกา สวัสดิ์ศรี. (2564). ปัจจัยสภาพแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อความเป็นส่วนตัวของผู้ชายข้ามเพศในห้องน้ำสาธารณะตามห้างสรรพสินค้า. *วารสารวิชาการสถาปัตยกรรมศาสตร์*, 73(2), 59–72.
- สมถวิล เอี่ยมโก้, & วิกรม บุญนุ่น. (2564). การตีตราและการกดทับ LGBTQ ในสังคมไทย. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร*, 12(1), 384–398.
- ฮาซันอักริม ดงนะแดง, สร้อยสุตา ทิฆาพล, ผอบพลอย ศศิรัศม์, ปณิดา ช่วยแท่น, สุตติมา กำพล, บุสริน หมดเจริญ, & เทพยุดา เผื่อคง. (2564). ความต้องการด้านสิทธิของกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศ: กรณีศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา*, 3(2), 1–30.
- Cambridge Dictionary. (n.d.). Diversity.
<https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/diversity>
- Denzin, N. K., & Lincoln, Y. S. (2008). *Strategies of qualitative inquiry* (3rd ed.). Sage Publications, Inc.
- Human Rights Campaign. (2023, June 31). Glossary of terms.
<https://www.hrc.org/resources/glossary-of-terms>
- Servaes, S., Choudhury, P., & Parikh, A. K. (2022). What is diversity? *Pediatric Radiology*, 52(9), 1708–1710.
- Magic, J. (2016). *Out in the open: Education sector responses to violence based on sexual orientation and gender identity/expression*. UNESCO.

Citation : ฉัตรเกษม ดาศรี, ภูริส ภูมิประเทศ, ตรีนุชา สุขเกษม, หวานตา มุมดี, รพีพรรณ อีสระเสรี, และ ปลื้มจิต ศรีพรหม. (2568).

การศึกษาพฤติกรรม และทัศนคติที่มีต่อความหลากหลายทางเพศของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์. *วารสารการบริหารการปกครองและนวัตกรรมท้องถิ่น*, 9(2), 267 – 280. <https://doi.org/10.14456/jlgisrru.2025.36>